

Diari de Pilar Espígol

Pilar Espígol i Alabau tenia uns 11 o 12 anys quan l'any 1937 va escriure aquest curt diari de tot allò que va viure i veure en aquelles diades tan significatives i, també, dramàtiques de la Guerra Civil.

És el testimoni d'una nena que observava coses que mai havia vist i moltes de les quals no devia entendre.

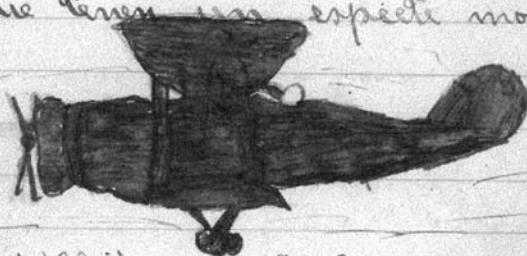
Hem volgut publicar el diari tal com és, en facsímil, ja que creiem que és la millor manera de mostrar tota la seva força.

1
Abril any 1989
Comença el meu diari
per primera vegada avui dijous
el meu diari tinc la satisfacció
de pensar que com he arribat
a l'escola a trobar les taules noves
he tingut una gran alegria els
meus companys també han estat
molt contents ja que les taules són
molt noves són vambes les
cadires molt petites ens han portat
boniques llibres i tenim jo i els meus
companys un tapetet amb un petit
tortat amb un costat molt bonic
els escaieros són petits i tenim
una petita fusta pintada de
verdell a cada costat meu i de
la meua companya i passen les

2

hores ara tots els dies son mes
divertits se veuen uns vols d'ore
netes que tenen un aspecte molt
bonic.

Dia 5 d'Abril de 1937

Avui les meves notícies son les
següents: Avui com vaig anar a
l'escola amb les meves amiguetes
vaig veure moltes persones que s'este
van mirant dels avions feistes moltes
vegades amb una espanta molt, moltes dones
cremen a l'aire a les seves filles
perque veian que semblaven
però jo i les meves companyes en
canvi vam anar a l'escola a l'hora

sempre miraven per la finestra
i en varen veure passa mes pers-
no en varen esperar perquè la
senyoreta ens va dir que no en
feria res.

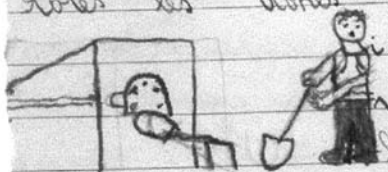
P. Espigol

Borriella 8 d'Abril de 1937

Huir en el front dels flecs

Totes les dones xi portaven pans
i coques i donaven un
mínimo després totes
les esques es varen

veure i totom estava empipat i els
fleques es varen pasta per blanc
de farina pura i totom se volia rendir
després varen anar a buscar els pans
els pans però van cridar per i van
molta orda feien unta des de

4

en dos i els feien para per un
altre porta.

Autora P. Espigas

Araui dia 12 de Abril de 1989
Hain a la tarda vaig anar
a buscar les meves amigues
i varam anar al futbol i
com que no ens agradava
guisar ens en varam anar
a passeig per la canotera
i varam trobar moltes persones
que se n'anaven a l'Estadi
a para la tarda després
amb una casa ens varam
d'una flor i cactus i els
varam portar a casa vaixe
perfor l'arbre i vaig anar

el sure i vanan fer unas pel-
liculas que feian ~~una~~ ~~una~~

Martes 13 - Hoy la maestra de mi
clase nos ha dictado algunas ma-
ximas de moral que voy a escribir
en este diario.

Amor a la humanidad.

El verdadero culto que se da a
la humanidad, consiste principal-
mente en las buenas obras.

Ben siempre tu alma en esta-
do puro para dignamente
delante de tu conciencia.

Amor a tu proximo como
a ti mismo.

No hagas mal para esperar
bien.

Haz bien por amor al mismo bien.

Estima a los buenos, ama a los malos, huye de los malos, pero no odies a nadie: todos somos hermanos.

No juzgues ligeramente las acciones de los hombres, no reproches y menos a la vez, antes procura ser buen los corazones para apreciar sus obras.

Habla moderadamente con los grandes, prudentemente con tus iguales, sinceramente con tus amigos, dulcemente con los pequeños y tídnamente con los pobres.

Exacto apreciador de los hombres y de las cosas, no atenderas mas que

al mérito personal sean cuales
fueren el rango, el estado y la
fortuna.

Dijos 15. Havia la clase la senyo
esta en va dir que sortiriam mes
aviat porque podriam celebrar
mes festa ja que era la de la república
ja que quan vaig a se
a plaça vaig veure molts
artillers i persones desconegudes
i vaig pregunta que passaba
i van dir que volian formar
l'ajuntamen

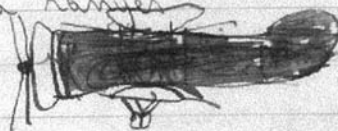
Viernes 16 - Hayer dia 15 con el conse
se forme el ayuntamiento hi hubo
una gran manifestación de las muj
res. Hubo de venir el gobernador de
Gerona para formar el ayuntami

80
esto y dirigio algunas palabras
al pueblo. Yo cuando era el
colegio mis compaños y yo nos
espantamos mucho porque todas
las mujeres venian a buscar
los chicos y chicas pequeñas
y dijimos a la señorita si nos
dejara salir y dijo que si, y salí
y a la tarde yo no volví a la
escuela y muchas amigas mías
tampoco nos estábamos por la
plaza y venieron guardias de salt
y hoy todavía están

Pilar Espigol i Labau

Dimecres 21 de 1937. Ha ir dia 20 quan eram
 a l'escola van dir que avia
 terminat un ^{però de llum} any del més de la Bolnia
 i les meves amigues ni va obe
 que ~~as~~ van pendre la llibertat de
 no anar a l'escola per anar a
 veure i ni va obe que van venir
 molt tard i van porta un ram
 de flors molt gros perquè la
 senyoreta no els a rangues

2 juny 1937. Ha ir de juny a la tarda
 vaig anar a casa de la meua tia
 i amb la dir que iria a la
 escola si i volia anar i jo u vaig
 a par a casa a demanar-la i m

10
baven dia que xi y va venir la ^{con} nova.
Maria estabau ~~iss~~ una nena petita
un bon ser alla ens varen pora
a jugar a la sorra i després ens
havan lanyat i alcap d'un sic la
tia ens la di que avien a
bord y varem juga a la caneta i
ens havan torna lanya a lina lanya
ta que ya.

4 juny. Avui 4 de juny de 1937 ja
feia alguns dias que no havien fet
el diari ja que no havia
sacat res importantia, pero avui
encara que no hagi sacat res
hem pensat seguir-lo.
eta el mes de Juny havien
proposat als mestres

41

del nostre col·legi fer una excursió,
però no ens volen dir anen tancem
ni el dia que irem i a nosaltres
ens o gradaria saber.

14 juny 1937. Mayer 13 per la matí a les
3'50 me fui a Tàrragona ^{em mi modro} i allà me vengueron
i acompanyar en mis primas i en
una nina petiqueta de Sant
Don muy bonita llamada Pepita

12

Bilibi - 1987.

El día 7 de julio la señorita nos ha dicho
que mejoramos el decir.
No solamente tenemos de respetar los viejos
sino también los indefensos sean infantes
se han hombres, hay niños que no respetan
los indefensos que los azotan y molestan
que un niño fuerte les pegue dos puñetazos
que los tendría muy molesto, pero de pagar
a los indefensos es falta de respeto porque no
están en condición buena.

Pilar Espígal